

Súd: Okresný súd Trenčín
Spisová značka: 6PP/159/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3119014735
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 07. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michal Fiala
ECLI: ECLI:SK:OSTN:2020:3119014735.2

Uznesenie

Okresný súd Trenčín v trestnej veci odsúdeného U. O.Á., nar. XX.XX.XXXX v G., trvale bytom M. XX, t. č. v NOO a ÚVTOS Trenčín, o návrhu odsúdeného o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, na verejnom zasadnutí konanom v NOO a ÚVTOS Trenčín dňa 17.07.2020, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Michala Fialu a prísediacich Violy Bakošovej a Ing. Zdenky Buxarovej takto

rozhodol:

I. Podľa § 66 ods. 1, ods. 2 Tr. zákona v spojení s § 415 ods. 1 Tr. poriadku sa odsúdený U. O., A.. XX.XX.XXXX, podmiennečne prepúšťa z výkonu trestu odňatia slobody uloženého mu rozsudkom Okresného súdu Považská Bystrica sp. zn. 1T/16/2014 zo dňa 17.03.2014 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 3To/31/2014 zo dňa 15.05.2014.

II. Podľa § 68 ods. 1 Tr. zákona určuje súd odsúdenému skúšobnú dobu vo výmere 30 (tridsať) mesiacov a súčasne nariaďuje probačný dohľad nad odsúdeným vo výmere 30 (tridsať) mesiacov a zároveň odsúdenému ukladá v čase probačného dohľadu nasledujúce obmedzenia a povinnosti:

- podľa § 51 ods. 3 písm. b) Tr. zákona zákaz požívania alkoholických nápojov a iných návykových látok.

odôvodnenie:

Dňa 02.07.2019 bol Okresnému súdu Trenčín doručený návrh odsúdeného U. O., nar. XX.XX.XXXX, o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody.

Súd následne o uvedenom návrhu rozhodol uznesením sp. zn. 6Pp/159/2019 zo dňa 12.09.2019 (č. I. 27) a to tak, že odsúdeného prepustil z výkonu trestu odňatia slobody a zároveň určil odsúdenému skúšobnú dobu vo výmere 30 (tridsať) mesiacov.

Proti uvedenému rozhodnutiu zhlásil po jeho vyhlásení prokurátor sťažnosť, o ktorej rozhodol Krajský súd v Trenčíne uznesením sp. zn. 3Tos/110/2019 zo dňa 12.02.2020 (č. I. 43) a to tak, že napadnuté rozhodnutie zrušil a uložil okresnému súdu aby vo veci znovu konal a rozhodol. V odôvodnení rozhodnutia krajský súd uviedol, že:

„Vykonanie zákona zodpovedajúcej časti uloženého trestu a pozitívne hodnotenie správania odsúdeného a plnenia jeho povinností vo výkone trestu nepostačuje preto ešte pre záver o splnení zákonných podmienok pre jeho podmiennečné prepustenie. Zmysel podmiennečného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody nie je v tom, aby za dobré správanie, prípadne za dobrú prácu vo výkone trestu bol páchatel' automaticky prepustený po odpykaní stanovenej doby bez ohľadu na účel trestu, ale podmiennečné prepustenie je namieste len vtedy, keď vzhľadom na účel trestu a ďalšie okolnosti, ktoré môžu mať v tomto smere význam, je odôvodnený predpoklad, že odsúdený povedie aj na slobode riadny život a že tu nie je pre spoločnosť príliš veľké riziko jeho recidívy.

Ustanovenie § 66 ods. 1 Tr. zák. vyjadruje totiž predovšetkým požiadavku pozitívnej prognózy budúceho správania sa odsúdeného, ktorá je nevyhnutným predpokladom pre podmiennečné prepustenie a musí pritom vyplývať zo zhodnotenia páchatelovho polepšenia, pričom očakávanie, že odsúdený po podmiennečnom prepustení povedie riadny život, musí byť dôvodné a založené na všestrannom zhodnotení páchatelovej osobnosti, doterajšieho pôsobenia výkonu trestu, možností jeho nápravy a osobných pomerov

s prihliadnutím aj na účel trestu, pričom bez významu nie je ani zistenie, ako bude verejnosť reagovať na predčasné prepustenie odsúdeného z výkonu trestu, aké sú sociálne pomery odsúdeného a aké podmienky má vytvorené pre prechod do normálneho života na slobode.

Správanie odsúdeného vo výkone trestu sa musí pritom hodnotiť v súvislosti

s charakterovými vlastnosťami odsúdeného, s motívmi a spôsobom vykonania činu, pretože len za tohto predpokladu možno posúdiť, či odsúdený vo výkone trestu dosiahol taký stupeň nápravy, že sa už zbavil práve tých charakterových rysov a nesprávnych návykov, ktoré ho viedli ku spáchaniu trestnej činnosti alebo ktoré okrem ostatných príčin aspoň prispeli k jeho rozhodnutiu spáchať trestný čin.

Okresný súd v posudzovanom prípade týmito hľadiskami sa dôsledne neriadil, neprihliadol na všetky okolnosti, ktoré majú význam pre rozhodnutie o tom, či sú splnené podmienky pre podmiennečné prepustenie odsúdeného, t. j. pre záver, že odsúdený plnením svojich povinností a správaním vo výkone trestu preukázal nielen polepšenie, ale že možno

od neho aj dôvodne očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život, nevykonal v uvedenom smere všetky potrebné dôkazy a dospel preto k predčasnému záveru.

Z hodnotenia odsúdeného riaditeľom Nemocnice pre obvinených a odsúdených a Ústavu na výkon trestu odňatia slobody Trenčín, na ktoré poukázal v odôvodnení napadnutého uznesenia okresný súd, síce vyplýva záver, že odsúdený si v podmienkach výkonu trestu odňatia slobody vybudoval dostatočné pracovné návyky - svoje pracovné povinnosti si plní vzorne, za čo bol opakovane disciplinárne odmenený, čím si tak odsúdený vytvoril predpoklad riadne sa zamestnať po výkone trestu a tým predchádzať trestnej činnosti. Hoci odsúdený verbalizuje kritický postoj voči svojej trestnej minulosti a je u neho badať snahu o zmenu svojho doterajšieho životného štýlu a rebríčka hodnôt. Avšak resocializačná prognóza u odsúdeného bola vyhodnotená ako menej priaznivá na základe stredného rizika sociálneho zlyhania, a to z dôvodu recidívy trestnej činnosti, závislosti na alkohole so súdom nariadenou protialkoholickou liečbou, experimentovania s drogami, disharmonického rodinného prostredia a nižšej úrovni vzdelania. Počas doterajšieho výkonu trestu odsúdený bol celkom 7-krát disciplinárne odmenený a disciplinárne potrestaný nebol, pričom posledná disciplinárna odmena bola udelená dňa 20.01.2020 za dlhodobé pozitívne výsledky dosahované pri plnení si pracovných povinností. Záverom hodnotenia ústav konštatoval, že odsúdený čiastočne preukazuje splnenie podmienok na podmiennečné prepustenie a odporučil odsúdeného podmiennečne prepustiť z výkonu trestu s dohľadom.

Krajský súd považuje za potrebné uviesť, že okresný súd sa však dôsledne nezaoberal, neprihliadol na okolnosti a nevysporiadal sa s nimi z hľadiska ním vysloveného záveru

o splnení podmienok na podmiennečné prepustenie, najmä čo sa týka skutočností vyplývajúcich z hodnotenia ústavu z pohľadu vyhodnotených prítomných viacerých rizikových faktorov

u odsúdeného a z nich vyplývajúceho stredného rizika sociálneho zlyhania, a to predovšetkým v otázke recidívy a charakteru spáchanej trestnej činnosti, keďže odsúdený bol už opakovane vo výkone trestu odňatia slobody pre majetkovú trestnú činnosť a posledne aj pre závažnú drogovú trestnú činnosť. Z uvedeného dôvodu nebolo v tomto sťažnostnom konaní objektívne možné posúdiť splnenie všetkých predpokladov pre vedenie riadneho života na slobode a preskúmať tak správnosť záverov okresného súdu, a na ich podklade vyslovených výrokov napadnutého uznesenia.

Na základe uvedených dôvodov preto krajský súd na podklade dôvodne podanej sťažnosti prokurátora podľa § 194 ods. 1 písm. b/ Tr. por. zrušil napadnuté uznesenie v celom rozsahu a nariadil okresnému súdu, aby vo veci znovu konal a rozhodol.

Po vrátení veci bude úlohou okresného súdu si vyžiadať a pripojiť spis Okresného súdu Považská Bystrica vedený pod sp.zn.1T/16/2014, riadne sa vysporiadať s uvedenými okolnosťami týkajúcich sa splnenia podmienok a existencie zákonnej možnosti podmiennečného prepustenia odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody a rovnako s ostatnou argumentáciou prokurátora, na ktorú poukázal v písomných dôvodoch sťažnosti.“

Súd na základe vyššie uvedeného pripojil spis Okresného súdu Považská Bystrica sp. zn. 1T/16/2014 a následne vytýčil termín verejného zasadnutia, na ktorom vec znovu prejednal.

Zo skráteného výpisu klienta (č. I. 6) a z priložených rozhodnutí súd zistil, že odsúdený je vo výkone trestu odňatia slobody vo výmere 8 (osem) rokov, so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, uložený mu rozsudkom Okresného súdu Považská Bystrica sp. zn. 1T/16/2014 zo dňa 17.03.2014 (č. I. 10) v spojení s opravným uznesením Okresného súdu Považská Bystrica sp. zn. 1T/16/2014 zo dňa 10.04.2014 (č. I. 15) v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 3To/31/2014 zo dňa 15.05.2014 (č. I. 13), pre zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. c), písm. d) Tr. zákona, pre zločin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 3 písm. a) Tr. zákona, pre prečin neoprávneného používania cudzieho motorového vozidla podľa § 216 ods. 1 Tr. zákona a pre prečin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 171 ods. 1 Tr. zákona, na ktorého výkon nastúpil dňa 15.05.2014 a ktorý má predpokladane po započítaní doby väzby (13.10.2013 - 15.05.2014) vykonať dňa 13.10.2021.

Lehota na podanie návrhu o podmienčné prepustenie odsúdenému plynie podľa skráteného výpisu klienta od dňa 13.02.2019.

V zaslanom hodnotení na odsúdeného (č. I. 5) NOO a ÚVTOS Trenčín uviedol, že: „Menovaný je slovenskej národnosti, slobodný, bezdetný so získaným stredným odborným vzdelaním bez maturity. Odsúdený bol zo slobody predvedený dňa 16.10.2013 do ÚVV a ÚVTOS Žilina. Dňa 10.06.2014 bol premiestnený na výkon trestu odňatia slobody do ÚVTOS Ružomberok. Na svoju vlastnú žiadosť bol menovaný dňa 22.01.2019 premiestnený na ďalší výkon trestu odňatia slobody do Nemocnice pre obvinených a odsúdených a Ústavu na výkon trestu odňatia slobody v Trenčíne (ďalej len „nemocnica“). Menovaný sa počas výkonu väzby ako aj počas výkonu trestu správa a vystupuje na požadovanej úrovni, nariadenia a príkazy príslušníkov ako i zamestnancov zboru plní bez pripomienok, zásady osobnej ako i kolektívnej hygieny pozná a dodržiava a o svoj zovňajšok a osobné veci sa príkladne stará. So zvládaním interpersonálnej záťaže problémy zaznamenané neboli. Voči svojej trestnej minulosti verbalizuje kritický postoj a pri individuálnej práci s odsúdeným je badať snahu o zmenu svojho doterajšieho životného štýlu a rebríčka hodnôt. Plne si uvedomuje dôsledky svojho konania a prejavuje snahu o riadne sa začlenenie do spoločnosti. Pravidelne sa zúčastňuje prednášok a besied na rôzne témy ako je prevencia kriminality, drogy a iné závislosti. Počas doterajšieho výkonu trestu odňatia slobody si dokázal šesťkrát vytvoriť podmienky na udelenie disciplinárnej odmeny, disciplinárne potrestaný nebol. Odsúdený sa snaží svoj voľný čas tráviť zmysluplne. V rámci osobného voľna rád sleduje televízne vysielanie, počúva ústavný rozhlas, prípadne číta dostupnú tlač či literatúru zapožičanú z ústavnej knižnice či v rámci oddielu. Pravidelne navštevuje ústavnú posilňovňu. Počas vychádzok si rád zahrá minifutbal či futbal a na odd. DR stolný tenis či spoločenské hry. Odsúdený bol počas VTOS v ÚVTOS Ružomberok pracovne zaradený ako „upratovač vo väzenskej časti“. Po premiestnení do „nemocnice“ bol pracovne zaradený ako pomocník v kuchyni a po zapracovaní sa bol priradený na pracovnú pozíciu pomocný kuchár. Svoje povinnosti si plní, pracovné návyky a zručnosti má osvojené, zo strany zamestnávateľa neboli zaznamenané žiadne negatívne poznatky. Zásady bezpečnosti a ochrany zdravia pri práci pozná a dodržiava. V prípade potreby je zaraďovaný aj do činností zameraných na všeobecný rozvoj osobnosti a utužovanie si pracovných návykov u odsúdeného, ktoré súvisia s úpravou a čistotou ubytovacích priestorov v oddiele domácej réžie. Za hodnotené obdobie udržiava odsúdený sociálny kontakt hlavne s matkou, sestrou a jej deťmi s ktorými si pravidelne píše a pravidelne ho aj navštevujú. Udržiava aj korešpondenčný kontakt so spoluodsúdenými z iných ústavov. O možnosť zaslania nárokového balíku žiada priebežne. Z uvedeného hodnotenia vyplýva, že stanovený program zaobchádzania sa priebežne plní. Resocializačná prognóza bola vyhodnotená ako menej priaznivá, riziko sociálneho zlyhania z dôvodov charakteru a recidívy trestnej činnosti, závislosti na alkohole so súdom nariadenou protialkoholickou liečbou, experimentovania s drogami v minulosti, disharmonického rodinného prostredia, nižšej úrovni vzdelania ako stredné. Počas VTOS je však jeho správanie príkladné, za čo bol aj disciplinárne odmeňovaný. Záverom hodnotím, že odsúdený čiastočne preukazuje splnenie podmienok na podmienčné prepustenie a podmienčné prepustenie odporúčam s dohľadom.“

Z odpisu registra trestov (č. I. 9) odsúdeného a z obsahu spisu vyplynulo, že odsúdený bol doposiaľ 4-krát súdne trestaný, pričom okrem v súčasnosti vykonávaného trestu odňatia slobody ten vykonával mimo iné aj vo veci Okresného súdu Považská Bystrica sp. zn. 4T/87/2011, ktorý vykonal dňa 12.02.2012.

Zástupca NOO a ÚVTOS Trenčín na verejnom zasadnutí uviedol, že súhlasí s písomným hodnotením a zároveň dodal, že od vypracovania došlo k zmene, keď odsúdenému bola uložená ďalšia disciplinárna odmena, a to dňa 20.01.2020 za dlhodobé pozitívne výsledky dosahované pri plnení pracovných povinností.

Odsúdený na verejnom zasadnutí uviedol, že opätovne žiada o podmienené prepustenie nakoľko je toho názoru, že po rokoch strávených v ústave dospel k náprave a zistil čo má robiť a čo robiť nemá. Na otázku predsedu senátu ohľadom toho, prečo je v ústave so stredným stupňom stráženia uviedol, že stredný je ťažší ako minimálny, je v ňom vyvíjaný väčší tlak, ktorý zvláda. O preradenie do nižšieho stupňa nikdy nežiadal, dôvod prečo tak neurobil nevedel.

Prokurátor okresnej prokuratúry na verejnom zasadnutí navrhol zamietnuť návrh odsúdeného, a to s poukazom na stredné riziko sociálneho zlyhania, skutočnosť, že už raz bol vo výkone trestu odňatia slobody, z ktorého si nevzal ponaučenie, keď sa dopustil viacerých úmyselných trestných činov, vrátane dvoch zločinov.

Podľa § 415 ods. 1 Tr. poriadku o podmienenom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody rozhoduje súd na návrh prokurátora, riaditeľa ústavu na výkon väzby alebo riaditeľa ústavu na výkon trestu odňatia slobody, v ktorom sa trest vykonáva, záujmového združenia občanov alebo na návrh odsúdeného na verejnom zasadnutí. Ak bol návrh odsúdeného o podmienené prepustenie zamietnutý, môže ho odsúdený opakovať až po uplynutí jedného roka a ak ide o odsúdeného na dvadsaťpäť rokov alebo na doživotie, po uplynutí troch rokov od zamietnutia okrem prípadu, že návrh bol zamietnutý len preto, že ho odsúdený podal predčasne.

Podľa § 66 ods. 1 Tr. zákona súd môže odsúdeného podmienené prepustiť na slobodu, ak odsúdený vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojím správaním preukázal polepšenie a môže sa od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život, a

a) ak ide o osobu odsúdenú za prečin po výkone polovice uloženého nepodmieneného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmieneného trestu odňatia slobody,

b) ak ide o osobu odsúdenú za zločin po výkone dvoch tretín uloženého nepodmieneného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmieneného trestu odňatia slobody,

c) ak ide o osobu odsúdenú za zločin, ktorá nebola pred spáchaním trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody po výkone polovice uloženého nepodmieneného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmieneného trestu odňatia slobody; súd zároveň nariadi kontrolu technickými prostriedkami.

Podľa § 66 ods. 2 Tr. zákona pri rozhodovaní o podmienenom prepustení súd prihliadne aj na povahu spáchaného trestného činu a na to, v akom ústave na výkon trestu odsúdený trest vykonáva.

Podľa § 66 ods. 3 Tr. zákona ak odsúdený má vykonať viac trestov odňatia slobody, odsúdený môže byť podmienené prepustený najskôr po výkone súčtu pomerných častí uložených trestov podľa ods. 1 písm. a) až c), § 67 ods. 1 a 2 a celého zvyšku trestu podľa § 68 ods. 2.

Podľa § 66 ods. 4 Tr. zákona ak ide o podmienené prepustenie podľa ods. 1 písm. c), kontrolu technickými prostriedkami možno skončiť najskôr po uplynutí doby, ktorá zodpovedá dvom tretinám uloženého nepodmieneného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmieneného trestu odňatia slobody.

Podľa § 67 ods. 1 Tr. zákona osoba odsúdená za obzvlášť závažný zločin alebo osoba odsúdená na trest odňatia slobody podľa § 47 ods. 2 okrem osoby odsúdenej na doživotie môže byť podmienené prepustená až po výkone troch štvrtín uloženého trestu odňatia slobody.

Podľa § 68 ods. 1 Tr. zákona pri podmienenom prepustení súd určí skúšobnú dobu na jeden rok až sedem rokov; skúšobná doba sa začína podmieneným prepustením odsúdeného. Súd môže zároveň nariadiť probačný dohľad nad odsúdeným vo výmere do troch rokov a

ustanoviť mu primerané obmedzenia alebo povinnosti uvedené v § 51 ods. 3 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2005/300/20190801.html>> a 4. <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2005/300/20190801.html>> Ak ide o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody na dvadsaťpäť rokov alebo na doživotie, súd určí skúšobnú dobu na desať rokov a súčasne nariadi probačný dohľad nad odsúdeným vo výmere do piatich rokov a ustanoví mu primerané obmedzenia alebo povinnosti uvedené v § 51 ods. 3 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2005/300/20190801.html>> a 4. <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2005/300/20190801.html>> Podmiennečne prepustený je povinný podrobiť sa kontrole technickými prostriedkami, ak je takáto kontrola nariadená. Nariadiť kontrolu technickými prostriedkami možno, ak sú splnené podmienky podľa osobitného predpisu. Skúšobná doba neplynie počas výkonu nepodmiennečného trestu odňatia slobody a počas výkonu väzby.

Súd po oboznámení sa so spisovým materiálom, predovšetkým s návrhom o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, hodnotením ústavu, skráteným výpisom klienta a odpisom registra trestov zistil, že u odsúdeného bola splnená formálna podmienka na podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody (lehota na podanie návrhu o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody), a taktiež bola u neho splnená podmienka materiálna. Na tomto základe preto dospel k záveru, že jeho návrh je s poukazom na § 66 ods. 1 Tr. zákona dôvodný.

Z tohto ustanovenia vyplýva, že predpokladom podmiennečného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody je kumulatívne splnenie troch podmienok, a to tých, že odsúdený vykonal už potrebnú časť z výmery uloženého a nariadeného trestu odňatia slobody, vo výkone trestu plnením svojich povinností a správaním preukázal polepšenie a môže sa od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život, t. j. že neexistuje pre spoločnosť príliš veľké riziko jeho recidívy. Citované ustanovenie vyjadruje predovšetkým požiadavku pozitívnej prognózy budúceho správania sa odsúdeného, ktorá je nevyhnutným predpokladom pre podmiennečné prepustenie a musí pritom vyplývať zo zhodnotenia polepšenia odsúdeného, pričom očakávanie, že odsúdený po podmiennečnom prepustení povedie riadny život, musí byť dôvodné a založené na všestrannom zhodnotení jeho osobnosti, doterajšieho pôsobenia výkonu trestu, možnosti jeho nápravy a osobných pomerov, s prihliadnutím na účel trestu. Pri rozhodovaní sa prihliadne aj na to, v akom ústave vykonáva trest odňatia slobody.

Pokiaľ ide o splnenie prvej zákonnej (formálnej) podmienky, je pravdou, že odsúdený už vykonal potrebnú časť z výmery uloženého a nariadeného trestu odňatia slobody.

Čo sa týka druhej zákonnej (materiálnej) podmienky, že počas doterajšieho výkonu trestu preukazuje svoje polepšenie, a to schopnosťou viesť riadny život v podmienkach výkonu trestu, vrátane dodržiavania všetkých právnych noriem vzťahujúcich sa na výkon trestu odňatia slobody, tak sa v danom prípade táto podmienka tiež javila ako splnená. V tejto časti súd prihliadol k hodnoteniu ústavu, ktoré je v prípade odsúdeného výlučne pozitívne, pričom neboli zaznamenané žiadne nedostatky počas výkonu trestu odňatia slobody. Príkladmo možno poukázať na to, že odsúdený plní stanovený program zaobchádzania, bol už celkom 7-krát disciplinárne odmenený s tým, že disciplinárny trest nevykazuje žiadny. Odsúdený je tiež vo výkone trestu pracovne zaradený s pozitívnym hodnotením jeho pracovných výkonov. Obzvlášť kladne však súd prihliadol k tomu, že odsúdený je podľa hodnotenia kritický k spáchanej trestnej činnosti. Konkrétne hodnotenie v tejto časti uvádza, že: „...pri individuálnej práci s odsúdeným je badať snahu o zmenu svojho doterajšieho životného štýlu a rebríčka hodnôt. Plne si uvedomuje dôsledky svojho konania a prejavuje snahu o riadne sa začlenenie do spoločnosti. Pravidelne sa zúčastňuje prednášok a besied na rôzne témy ako je prevencia kriminality, drogy a iné závislosti.“ Je tak zrejmé, že odsúdený využil čas strávený vo výkone trestu aktívne smerom k vlastnej resocializácii a možno tak konštatovať, že preukazuje vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojím správaním polepšenie.

Splnená bola aj tretia z citovaných podmienok, t. j. dôvodné očakávanie vedenia riadneho života odsúdeného na slobode a neexistencia príliš veľkého rizika jeho recidívy. Súd v tomto poukazuje aj na hodnotenie ústavu na výkon trestu, ktorý odporučil odsúdeného podmiennečne prepustiť.

Súd pri hodnotení tretej podmienky prihliadol na to, že odsúdený vo výkone trestu preukázal svoje polepšenie, pričom bol 7-krát disciplinárne odmenený, zároveň má vytvorené riadne pracovné návyky, čím si odsúdený vytvoril predpoklad po výkone trestu riadne sa zamestnať a tým predchádzať trestnej činnosti. Odsúdený má tiež vytvorené primerané sociálne väzby, a to na svoju matku a sestru, od ktorých

by podľa súdu mohol očakávať pomoc aj v prípade jeho prepustenia. Z uvedeného súd vyvodil, že v prípade prepustenia odsúdeného na slobodu ten nebude vzhľadom k jeho vybudovaným pracovným návykom, ale aj s ohľadom na jeho sociálne zázemie odkázaný na páchanie trestnej činnosti v prípade zabezpečovania si svojich základných životných potrieb (ubytovanie, strava). Súd tiež prihliadol ku skutočnosti, že odsúdený plní stanovený program zaobchádzania, k trestnej činnosti je kritický.

Súd sa tak vzhľadom na vyššie uvedené stotožnil so záverom hodnotenia ústavu, ktorý odporučil odsúdeného podmienene prepustiť. Súd len dodáva, že pri rozhodovaní o návrhu o podmienene prepustenie, primárne vychádza zo záverov hodnotenia ústavu, pretože iba osoby podieľajúce sa na prevýchove odsúdeného, môžu podať objektívny obraz o stupni nápravy. V danom prípade súd nezistil iné skutočnosti, ktoré by záver hodnotenia ústavu ako aj jeho odporúčanie spochybňovali.

Pokiaľ ide o krajským súdom vytýkané nevysporiadanie sa s rizikovými faktormi vyplývajúcimi z hodnotenia ústavu v podobe otázky recidívy a charakteru spáchanej trestnej činnosti (závažná drogová trestná činnosť a opakovane majetková trestná činnosť), súd uvádza, že aj v súčasnosti uvedené riziká sociálneho zlyhania nepovažuje za natoľko aktuálne aby nemohol očakávať vedenie riadneho života na slobode zo strany odsúdeného. Uvedené platí obdobne aj pre námietky uvedené prokurátorom v sťažnosti, ktorý mal za to, že nie sú splnené materiálne podmienky pre podmienene prepustenie, keď u odsúdeného sú prítomné viaceré rizikové faktory ako recidíva, závislosť na alkohole, experimentovanie s drogami, disharmonické rodinné prostredie a nižšia úroveň vzdelania.

Pokiaľ ide o I. recidívu odsúdeného tak je pravdou, že ten bol doposiaľ už celkom 4-krát súdne trestaný (v prípade 2 odsúdení sa na neho hľadí akoby nebol odsúdený) má zahladené), pričom už bol aj vo výkone trestu odňatia slobody. S uvedenou skutočnosťou však zákon nespája nemožnosť podmienene prepustenia. Je však možné očakávať, že u takejto osoby je možnosť jej nápravy vzhľadom na kriminálnu narušenosť sťažená. Uvedené však nevylučuje, aby aj osoba, ktorá je vo výkone trestu opakovane mohla byť podmienene prepustená, a to s ohľadom na to, že aj u takéhoto odsúdeného môže dôjsť k zmene jeho správania a náprave jeho postojov v tom smere, že sa odsúdený zbavil tých charakterových vlastností a nesprávnych návykov, ktoré ho viedli k opätovnému páchaniu trestnej činnosti. Takáto zmena však musí byť zo strany odsúdeného podložená jeho príkladným správaním, preukázateľnou snahou zmeniť sa, vytvorením kritického pohľadu na páchanie trestnej činnosti, pričom súd prihliadne aj na osobné pomery odsúdeného. Zároveň nároky na správanie odsúdeného, ktorý je vo výkone trestu opakovane ako aj na jeho osobné pomery sú kvalitatívne vyššie ako v prípade osoby, ktorá je vo výkone trestu po prvý krát. Podľa názoru súdu tieto podmienky u odsúdeného splnené sú. V tomto súd poukazuje na predchádzajúce odseky, kde podrobne rozpísal dôvody, pre ktoré mal za to, že odsúdený spĺňa druhú aj tretiu podmienku. Nakoniec v súčasnosti vykonávaný trest odňatia slobody vo výmere 8 rokov je niekoľkonásobne dlhšieho trvania ako trest odňatia slobody vo veci Okresného súdu Trenčín sp. zn. 4T/87/2011 (4 mesiace). Na nápravu odsúdeného je tak v prípade v súčasnosti vykonávaného trestu pôsobené omnoho dlhšie. Práve dlhodobý výkon trestu v spojení s dlhodobým príkladným plnením programu zaobchádzania je podľa súdu prejavom toho, že u odsúdeného nejde iba o prispôbenie sa podmienkam vo výkone trestu, ale že ide o cieľavedomú aktivitu odsúdeného zameranú na jeho resocializáciu. Tento záver podporuje práve tá časť hodnotenia, v ktorej ústav poukazoval na snahu odsúdeného zmeniť sa ako aj na jeho uvedomenie si dôsledkov svojho konania.

V prípade II. charakteru trestnej činnosti súd zistil, že odsúdený je vo výkone trestu pre majetkovú trestnú činnosť aj násilného charakteru spojenú so vniknutím do obydlia a pre drogovú trestnú činnosť. Pokiaľ ide o majetkovú trestnú činnosť tu súd zohľadnil, že odsúdený je vo výkone trestu pracovne zaradený s dostatočne osvojenými pracovnými návykmi. Odsúdený má tiež vybudované riadne sociálne zázemie (matka, sestra). Ako spomenul súd už vyššie je tak u neho predpoklad, že po prepustení nebude z týchto dôvodov odkázaný na páchanie trestnej činnosti v prípade zabezpečovania si základných životných potrieb. V prípade drogovej trestnej činnosti sa súd nie celkom stotožňuje s konštatovaním krajského súdu o tom, že ide o závažnú drogovú trestnú činnosť. Odsúdený je totiž

vo výkone trestu totiž „iba“ pre prečin spočívajúci v držbe rastlinného materiálu v podobe marihuany pre vlastnú potrebu, ktorého množstvo zodpovedalo najmenej 3 obvykle jednorazovým dávkam marihuany.

Z obsahu spisu zároveň nevyplývalo, že by odsúdený bol závislý od konzumácie drog. Nakoniec odsúdený sa vo výkone trestu zapájal aj do činností zameraných na protidrogovú osvetu účasťou na besedách.

Pokiaľ ide o III. závislosť na alkohole je nutné uviesť, že odsúdenému bol zistený v zmysle znaleckého posudku od znalca MUDr. M. vypracovaného vo veci Okresného súdu Považská Bystrica sp. zn. 1T/16/2014 syndróm závislosti na alkohole. Zároveň bolo zistené, že odsúdenému bolo uložené ochranné protialkoholické liečenie ústavnou formou vo veci Okresného súdu Považská Bystrica sp. zn. 2T/2/2009. Uvedené skutočnosti sú významné najmä s ohľadom na to, že alkohol zohrával úlohu pri páchaní trestnej činnosti, pre ktorú je aj v súčasnosti vo výkone trestu odňatia slobody, keď trestného činu lúpeže sa odsúdený dopustil práve pod jeho vplyvom. Z uvedeného tak súdu vyplýva, že skutočne alkohol má negatívny vplyv na odsúdeného. Napriek uvedenému však podľa súdu ide v podstate o jediný zásadný nedostatok na strane odsúdeného. Na druhej strane stojí kladné hodnotenie ústavu a snaha odsúdeného o vlastnú nápravu. Odsúdenému zároveň bola zmenená ústavná forma výkonu protialkoholického liečenia na ambulantnú z čoho plynie, že aj v tejto sfére je u odsúdeného určitý progres. V tomto prípade bude podľa názoru súdu postačovať pre eliminovanie uvedeného rizika sociálneho zlyhania uloženie zákazu požívania alkoholických nápojov počas skúšobnej doby podmieneného prepustenia s tým, že odsúdený bude zároveň vykonávať uložené ochranné protialkoholické liečenie ambulantnou formou.

Na záver v prípade IV. disharmonického rodinného prostredia a nedostatočného vzdelania súd uvádza, že prvú skutočnosť odsúdený v podstate nijak nemohol ovplyvniť, na druhej strane v súčasnosti má pozitívny kontakt s určitou časťou rodiny (matka a sestra). V prípade vzdelania uvedené síce znižuje možnosť odsúdeného uplatniť sa na trhu práce a tým otvára aj otázku možnej recidívy majetkovej trestnej činnosti, avšak odsúdený vo výkone trestu preukazuje, že pracovať vie. Nakoniec má vybudované aj sociálne zázemie a ako súd spomínal už viackrát vyššie tieto skutočnosti odôvodňujú to, že nebude odkázaný na páchanie majetkovej trestnej činnosti.

Súd zistil, že odsúdený je v súčasnosti vo výkone trestu odňatia slobody v ústave so stredným stupňom stráženia, a to z dôvodu podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zákona, teda že už bol v posledných 10 rokoch pred spáchaním trestnej činnosti vo výkone trestu odňatia slobody pre úmyselný trestný čin. Z uvedeného tak vyplýva, že jeho zaradenie do tohto stupňa bolo dané jeho kriminálnou narušenosťou. Napriek tejto kriminálnej narušenosti má podľa názoru súdu výkon trestu v tomto stupni dostatočný resocializačný účinok, a to aj vďaka aktívnej participácii odsúdeného na vlastnej prevýchove. V tomto je potrebné poukázať, že odsúdený nielen plní stanovený program zaobchádzania, ale k trestnej činnosti je kritický, pričom si uvedomuje jej dôsledky. Navyše odsúdený v súčasnosti z dôvodu plnenia stanoveného programu zaobchádzania spĺňa podmienky pre jeho prípadné preradenie v zmysle § 9 zákona č. 475/2005 Z. z. o výkone trestu odňatia slobody do minimálneho stupňa stráženia.

Súd vzhľadom k týmto uvedeným skutočnostiam, ako aj vzhľadom na povahu trestného činu a vzhľadom na ústav (stredný stupeň stráženia), v ktorom odsúdený vykonáva uložený trest odňatia slobody, dospel k záveru, že u odsúdeného bola daná dostatočná záruka, že bude na slobode viesť riadny život.

Z uvedených dôvodov súd vyhovel návrhu odsúdeného o podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, keďže odsúdený spĺňa všetky zákonom stanovené podmienky pre také rozhodnutie a súčasne určil odsúdenému skúšobnú dobu vo výmere 30 (tridsať) mesiacov, ktorú vzhľadom na osobné pomery odsúdeného, spáchanú trestnú činnosť a ostávajúcu dobu výkonu trestu odňatia slobody, považoval za dostatočnú.

Zároveň pre zabezpečenie dovŕšenia nápravy odsúdeného na slobode nariadil súd nad odsúdeným probačný dohľad na dobu 30 (tridsať) mesiacov za uloženia zákazu požívania alkoholických nápojov a iných návykových látok, a to s ohľadom na problémy odsúdeného s alkoholom, ktorý zohral úlohu aj pri páchaní jeho trestnej činnosti. Uvedený zákaz má vyznam aj vo vzťahu k ďalšiemu riziku sociálneho zlyhania v podobe experimentovania s drogami.

Na záver súd uvádza, že nakoľko v čase vyhotovenia rozhodnutia (t. j. dňa 27.08.2020) zákonný sudca JUDr. Michal Fiala čerpal dovolenku (od 17.08.2020 do 31.08.2020), rozhodnutie bolo vyhotovené v zmysle platného rozvrhu práce zastupujúcim sudcom, a to s ohľadom, že na 28.08.2020 pripadol koniec lehoty na vyhotovenie rozhodnutia v zmysle § 180 v spojení s § 172 ods. 3 Tr. poriadku. V tomto prípade prichádzal do úvahy zastupujúci sudca v 1. rade Mgr. Michal Frátrik, avšak ten t. č. čerpá taktiež dovolenku. Z uvedených dôvodov preto rozhodnutie bolo vyhotovené zastupujúcim sudcom v 2. rade v zmysle platného rozvrhu práce, a to sudkyňou pre prípravné konanie s aktuálne nariadenou pohotovosťou v registri Ntt JUDr. Beátou Schmidtovou.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je prípustná sťažnosť do 3 (troch) pracovných dní odo dňa jeho oznámenia prostredníctvom Okresného súdu Trenčín na Krajský súd v Trenčíne. Oznámením je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba uznesenie doručiť. Ak sa uznesenie vyhlásilo v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie uznesenia. Sťažnosť má odkladný účinok.